

Com cada any en la primavera granada, els premis literaris de l'Espluga de Francolí són atorgats i proclamats.

El Jurat fa unes consideracions públiques, amb el desig d'orientar i precisar l'abast d'alguna de les convocatòries per a anys ulteriors.

1- Constatem que la participació dels concursants infantils ha augmentat respecte d'anys anteriors. Cada any més infants -i més mestres- senten la convocatòria dels premis com cosa seva. Això és un senyal positiu i cal felicitar-los-en.

En l'apartat dels més joves -nats cap a l'any 1981- és on s'observa un sentit creatiu i espontani més acusat. Alguns nens i nenes han efectuat treballs metafòriques o petits miracles de llenguatge. I algunes de les idees temàtiques han estat igualment valorades pel jurat. Els membres del qual agraeixen la tasca de pre-selecció que altres persones vinculades a l'organització han fet, sense la qual s'haurien vist precisats a llegir-se una gran quantitat de treballs, alguns dels quals no entraven dins el marc de les bases o no assolien un mínim exigible de qualitat.

Contnuant del dins el camp infantil, els més grandets tal vegada tenen més domini de la llengua, però els manca l'espontaneïtat creadora dels menuts. Hi ha també lectures, i alguna experiència. A esmentar que, llevat de casos excepcionals i molt puntuals, són els treballs més objectius -relats fantàstics, aventures- els que més marxa literària tenen.

Quant als treballs en grup, convindria que els plantejaments fossin més clars, i el jurat veu amb complaença els diversos intents de model de revista escolar o aplegament de treballs temàticament coincidents, com també la confecció d'histories totalment il·lustrades.

2- Els premis juvenils presenten una menor participació, i entre les causes que poden explicar-ho, creiem que poden jugar les més limitades possibilitats de convivència entre professorat i alumnes d'ensenyaments secundaris, la pròpia personalitat dels joves i noies, poc expansiva en el terreny de la creativitat. Una sèrie de mecanismes, doncs, que limiten el que podria ser un esclat. En tot cas,enguany hem tingut la sorpresa ~~marrant~~ d'un treball ~~marrant~~ de llarga durada, tota una novel·la escrita per algú de quinze anys. Si volen s'ho prenguin com una nota d'humor, però el jurat pensa si de la ma-

teixa manera que es limita l'extensió de treballs en el mínim, no caldria també limitar-ho en el màxim. Quant als treballs narratius, cal insistir prop dels autors que a la seva edat, la llengua ha d'estar formalment domiçada, en ortografia i absència de barbarismes.

3- Els altres premis, oberts a tothom cal dir que, com sempre, la producció poètica (MN R Muntanyola"- ha permès seleccionar poques produccions. Hi ha abundor de sentiments i molt poca tècnica expressiva. Un cop més recordem que un poema es una arquitectura, i que sobresurten immediatament aquelles composicions que uneixen força i delicadesa amb vestit adequat.

El premi de prosa tenia de tot : obres ben començades i acabades més dificultosament, obres d'estil sostingut però de contingut feble o consabut, i fins un intent de narració semi-llarga amb prova- tures d'estil. En conjunt, una aportació només regular.

4- El premi de recerca històrica, finalment, ofereix tres treballs tots ells diferents que ~~mamamm~~ es dibuixarien com : dos d'ells d autèntica recerca, l'un més professional, més interpretatiu o amb més claus onades per a la interpretació ; un segon reduït a una ben feta acumulació de dades, per tant bàsicament informatiu i de consulta; i un tercer ofert com un projecte didàctic, no limitat a l'Espluga i que valdria més com una proposta de treball a classe, meritòria i com a punt de partida, però que no és pròpiament un treball ~~mamamamamamamamamam~~ a justat a les específiques bases del convocatòria.

Això és el que ha rajat enguany. Quan es doni lectura als veredic- tes sabrem les definitives coordinades ~~mamam~~^{en} què s'ha mogut tot el moviment de concursants i de premis, les ampliacions i limitacions que han produït.

Innegable com és l'augment de participació infantil, és de desitjar que els pertanyents als grups juvenils continuïn aquesta ~~mamamamam~~ dedica- ció i treballin les lletres tant com posen empena en caminar amb fermesa per la vida. Escriure és també viure.